

امنیت غذایی جهان در قرن آینده

"World Cereal Utilization, Production and Trade in year 2020", منبع
Journal of Agriculture & rural development, 2/94.

Hartwig de Haen and Jostein Lindland: نویسندہ ●

• ترجمه: مهندس علی اکبر مؤیدی

• مهندس محمد ذوقى

اشارہ

مصرف غلات

بر اساس جمعیت واقعی جهان در سال ۱۹۹۰ و متوسط عرضه غلات برای مصارف خانگی در سالهای ۸۹-۹۱، مصرف سرانه غلات در هر کدام از گروههای هشت گانه کشورهای جهان در جدول شماره (۱) ارائه شده است. همان طور که مشاهده می شود، دامنه مصرف سرانه غلات بین ۷۷۷ کیلوگرم در کشورهای افریقایی تا ۱۲۵ کیلوگرم در کشورهای اروپایی و شوروی سابق قرار دارد. میزان مصرف سرانه غله‌ای که فقط به عنوان غذا استفاده شده است، در این دو گروه به ترتیب ۱۰۶ کیلوگرم و ۹۱ کیلوگرم است. در حالی که میزان مصرف سرانه غله‌ای که در این گروهها برای تقدیم دام استفاده شده، به ترتیب ۴

مقدمة

این مقاله تلاش می‌کند تا با یک دید واقع‌بینانه و به دور از هرگونه بلندپروازی، دورنمای تولید، مصرف و تجارت غلات را در سال ۲۰۲۰ میلادی با تأکید بر میراث دسترسی مردم به مواد غذایی و بخصوص غلات، در ابعاد منطقه‌ای و جهانی آن ترسیم نموده و راههای وصول و دسترسی همگانی به مواد غذایی را به اختصار درس نماید.

در این مقاله کلیه کشورهای جهان به هشت گروه تقسیم شده‌اند و سالهای ۱۹۸۹-۱۹۹۱ به عنوان سال مبنای تعیین شده‌اند. همه پیش‌بینی‌های نجات شده مربوط به غلات است. چراکه غلات در امنیت غذایی مردم جهان از نظر تأمین انرژی نقش بسیار مهمی دارند. (غلات به طور متوسط حدود ۵۵ درصد مصرف مواد غذایی جهان و ۶۲ درصد مصرف را در کشورهای در حال توسعه به خود اختصاص داده‌اند). علاوه بر این، بخش دام نیز که به طور غیر مستقیم در تغذیه انسان دخالت دارد، در این پیش‌بینی‌ها لحاظ شده است. در ادامه بحث، ضمن طرح و ارائه پیش‌بینی‌های لازم، میزان صحت و اعتبار فرضیه‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.

تولید

در حالی که اکثر کشورهای در حال توسعه با مشکلات متعددی در زمینه منابع طبیعی سرزمین خود مواجه هستند، انتظار می‌رود کشورهای توسعه یافته بتوانند توانایی‌های تولید خود را همگام با افزایش تقاضا جهانی تنظیم و بهبود بخشدند. جدول شماره (۲) اطلاعاتی را در مورد میران تولید و نرخ رشد سالانه گزارش نموده است. همچنین این جدول، میران تولید و نرخ رشد سالانه پیش‌بینی شده را در مورد هر کدام از گروه‌های هشت گانه نشان می‌دهد. نرخ رشد تولید سالانه در دوره زمانی سالهای ۸۹ تا ۲۰۱۰ میلادی مربوط به کشورهای در حال توسعه بر اساس مطالعه فائو (FAO) (با عنوان "کشاورزی جهان در سال ۲۰۱۰" پیش‌بینی شده است. در این جدول فقط در مورد کشورهای افریقا بیان نرخ رشد تولیدات کشاورزی اندکی بالاتر فرض شده است. همچنین جدول شماره (۲) نرخ رشد سالانه مربوط

سایر کشورها، پیش‌بینی می‌شود که مصرف سرانه غلات از ۷۷۷ کیلوگرم در سالها ۸۹ تا ۹۰ به حدود ۶۲۰ کیلوگرم در سال ۲۰۲۰ میلادی کاهش یابد. همچنین میران مصرف غلات در کشورهای افریقایی با ۴۴ درصد افزایش از ۱۲۵ کیلوگرم در سال ۱۹۹۰ میلادی، به حدود ۱۸۰ کیلوگرم در سال ۲۰۲۰ میلادی خواهد رسید.

کل مصرف غلات جهان در سال ۲۰۲۰ میلادی حدود ۲۶۹۴ میلیون تن پیش‌بینی می‌شود. این مقدار در مقایسه با سال ۱۹۹۰ که میران مصرف کل جهان ۱۷۳۰ میلیون تن بود، از افزایش قبل توجهی برخوردار است. همچنین جمعیت جهان از $5/3$ به $7/9$ میلیارد نفر در طول سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰ میلادی افزایش خواهد یافت. ارقام مذکور بیانگر این نکته است که به طور کلی متوسط مصرف سرانه مردم جهان از ۲۲۷ کیلوگرم در سال ۱۹۹۰ به حدود ۳۴۲ کیلوگرم افزایش می‌پاید.

کیلوگرم و ۴۶۵ کیلوگرم می‌باشد. همچنین جدول شماره (۱) برآورد میران مصرف سرانه غلات را در هر یک از هشت گروه، در سال ۲۰۲۰ میلادی بر اساس میران جمعیت پیش‌بینی شده و فرضیه‌های نویسندگان نشان می‌دهد. یکی از فرضیه‌های مورد تأکید این است که اگرچه ممکن است قیمت غلات در کوتاه مدت و به طور موقت و نایابیار افزایش یابد، اما قیمت واقعی غلات در طولانی مدت و در طی دوره پیش‌بینی شده، چندان افزایش خواهد یافت. علاوه بر این مصرف سرانه غلات مردم چین در سال ۲۰۲۰ میلادی حدود ۴۰۰ کیلوگرم فرض شده است. (در سال ۱۹۹۰ میلادی مصرف سرانه چین، ۲۹۳ کیلوگرم بود) بنابراین مصرف سرانه غلات در تعذیبه مستقیم مردم چین به حدود ۱۵۹ کیلوگرم و در تولیدات دامی (تعذیبه غیرمستقیم از غلات) به حدود دو برابر افزایش خواهد یافت.

در اروپای شرقی و شوروی سابق برخلاف

جدول شماره (۱): پیش‌بینی مصرف غلات در سال ۲۰۲۰ میلادی

گزارش مصرف سال ۱۹۹۰ میلادی							ردیف
صرف سرانه	جمعیت (میلیون)	صرف (میلیون تن)	صرف سرانه (میلیون)	جمعیت (میلیون)	متوسط عرضه در سال ۹۱-۸۹ (میلیون تن)	گروه	
۴۰۰	۱۴۶۲	۵۸۵	۴۹۳	۱۱۳۵	۳۳۳	چین	۱
۳۰۰	۸۱۲	۲۴۴	۲۲۸	۵۴۲	۱۲۹	آسیای شرقی واقیانوسیه	۲
۲۰۵	۱۸۳۹	۳۷۷	۱۸۳	۱۱۱۹	۲۰۵	جنوب آسیا	۳
۲۷۰	۶۰۸	۲۲۵	۲۳۹	۲۲۱	۱۰۹	شمال آفریقا و خاور نزدیک	۴
۱۸۰	۱۰۸۴	۱۹۵	۱۲۵	۴۷۷	۶۰	آفریقا	۵
۲۲۰	۵۷۶	۲۱۶	۲۴۷	۴۴۰	۱۰۹	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	۶
۴۲۰	۴۱۴	۴۵۷	۷۷۷	۳۸۸	۲۰۱	اروپای شرقی و شوربی ساقی	۷
۶۰۰	۹۹۴	۵۹۵	۵۶۲	۸۶۳	۴۸۵	کشورهای توسعه یافته علاوه بر گروه ۷	۸
۲۸۴	۵۴۸۱	۱۸۴۲	۲۳۴	۴۰۳۴	۶۴۴	کل کشورهای در حال توسعه (۱-۶)	
۵۰۶	۱۴۰۶	۸۵۱	۶۲۹	۱۲۵۱	۷۸۶	کل کشورهای توسعه یافته (۷-۸)	
۳۴۲	۷۸۸۸	۲۶۹۴	۳۲۷	۵۲۸۵	۱۷۳۰	جهان	

و بنابراین دورنمای بهتر و مجال بیشتری برای افزایش تولید از طریق بهبود عملکرد در کشور چین وجود دارد.

کشورهای آفریقایی طی سالهای ۹۳-۹۵ تا ۸۹-۹۱ نرخ رشد نسبتاً بالایی را تعجبه کرده‌اند. گرچه بخشی از نتیجه به دست آمده حاصل بهبود شرایط آب و هوایی بوده است. در حقیقت برای اینکه رشد تولید سالانه که توسط تعدادی از کارشناسان فائز حدود ۴ درصد پیش‌بینی شده است در تمام سالهای دوره موردنظر تحقق یابد، باید سیاستهای مناسبی در زمینه کشاورزی و بخصوص سیاست تأکید بیشتر بر سرمایه‌گذاری فرازینه در این بخش تدوین و اجرا شود.

همچنین اطلاعات نشان می‌دهد که نرخ رشد تولید سالانه در سالهای ۹۳ تا ۹۵ در ۱۰٪ کشورها مستقیم بوده است. (۴/۸ درصد در اروپای شرقی و شوروی سابق و ۰/۶ درصد در سایر کشورهای توسعه یافته).

ظاهراً پایین آمدن هیزان تولید در این دو گروه از کشورها، متأثر از مسائل سیاسی می‌باشد. به عبارت دیگر به دلیل تحولات ساختاری در کشورهای اروپای شرقی و شوروی سابق (بلوک شرق) و اصلاحات سیاسی در سایر کشورهای

حفظ و نگهداری اراضی مرتعی و جنگلی و سایر عاملها و شاخصهای مفید محیط زیست، انتظار می‌رود در طی دوره آینده فقط حدود ۱۲ درصد به اراضی کشاورزی اضافه شود.

مطالعه‌های مختلف می‌تواند کشور چین را به دلیل فقدان اطلاعات کافی و معتبر، در مراحل تحقیک مناطق به حوزه‌های اگرور-اکولوژیکی منظور نکرده است. هر چند کشور مزبور در طی ۲۰ سال از سال ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۱ میلادی توانسته است تولید غلات خود را به میزان در برای افزایش دهد. با وجود این مطالعات متعدد نشان داده‌اند که هم اراضی کشاورزی قابل کشت و هم اراضی کشت شده کشور چین به طور قابل ملاحظه‌ای کمتر از حد واقعی گزارش شده‌اند. بر اساس این منابع و نشریات، کل اراضی قابل کشت و کل اراضی کشت شده کشور چین در سال ۱۹۸۹ به ترتیب در شرایط واقعی ۱۲۵ و ۱۶۲ میلیون هکتار بوده که در سالنامه آمار رسمی چین ارقام مذکور به ترتیب ۹۶ و ۱۴۷ میلیون هکتار گزارش شده‌اند.

وحود تفاوت در آمار فوق بانگر این نکته است که عملکرد تولید در هکتار، در شرایط واقعی خیلی کمتر از میزان عملکرد گزارش شده، می‌باشد

به دوره چهارساله ۹۱-۸۹ و ۹۵-۹۳ را نیز نشان می‌دهد که اعداد مربوط به رشد تولید غلات کشورهای در حال توسعه بر اساس متوسط پیش‌بینی‌های مطالعه فائو مندرج در گزارش "کشاورزی جهان در سال ۲۰۲۰" تنظیم شده است. در اینجا فرضیه‌هایی در مورد رشد تولید غلات در کشورهای توسعه یافته، میزان تقاضای جهانی غلات در آینده و محاسبه جدیدترین پیشرفت‌ها در اروپای شرقی و شوروی سابق مطرح می‌شود. بر اساس این فرضیه‌ها نرخ رشد تولیدات کشاورزی طی دوره ۲۰۲۰-۲۰۱۰ میلادی در مقایسه با دوره چندین ساله کاهش یابنده پیروی کرده است که این روند در اکثر مناطق جهان (به استثنای کشورهای آفریقایی) از سال ۱۹۶۰ میلادی به این طرف وجود داشته است.

مطالعه‌های ارزیابی دورنمای تولید کشورهای در حال توسعه، ضمن بررسی ظرفیت‌های بالفعل و بالقوه اراضی کشاورزی در مناطق مختلف اگر واکولوژیکی، نتیجه می‌گیرد که اساساً تولید در طی سالهای متمتی به سال ۲۰۱۰ میلادی به دلیل بهبود عملکرد و راندمان تولید افزایش خواهد بافت. این در حالی است که به دلیل محدودیت منابع آبی و اراضی کشاورزی و اهمیت

جدول شماره (۲): پیش‌بینی تولید غلات جهان در سال ۲۰۲۰ میلادی

ردیف	گروه	تولید در سال ۹۱-۸۹ (میلیون تن)	نرخ رشد درصد	میزان تولید پیش‌بینی شده در سال ۲۰۲۰ (میلیون تن)	نرخ رشد در سال ۸۹/۹۱-۹۵/۹۳ به	نرخ رشد در سال ۲۰۲۰-۲۰۱۱ به	نرخ رشد در سال ۲۰۲۰-۲۰۱۱ به	میزان تولید پیش‌بینی شده در سال ۲۰۲۰ (میلیون تن)					
۱	چین	۵۳۹	۱/۵	۱/۸	۱/۴	۳۲۵							
۲	آسیای شرقی و اقیانوسیه	۱۸۵	۱/۶	۲	۱/۷	۱۰۶							
۳	جنوب آسیا	۳۴۰	۱/۶	۱/۸	۱/۹	۲۰۳							
۴	شمال آفریقا و خاور نزدیک	۱۴۵	۱/۸	۲/۳	۲/۱	۷۷							
۵	آفریقا	۱۷۷	۴	۴	۲/۱	۵۵							
۶	امریکای لاتین و حوزه کارائیب	۱۸۳	۱/۸	۲/۳	۲/۹	۹۷							
۷	اروپای شرقی و شوروی سابق	۳۱۵	۱/۳	۰/۴	-۴/۸	۲۶۶							
۸	کشورهای توسعه پاکستان و برگرده	۸۱۱	۰/۹	۱/۱	-۰/۶	۵۹۸							
	کل کشورهای در حال توسعه (گروه ۱-۶)	۱۵۸۸	۱/۸	۲/۱	۲/۱	۸۶۲							
	کل کشورهای توسعه یافته (گروه ۷-۸)	۱۱۲۶	۱	۰/۸	-۱/۸	۸۶۴							
جهان		۴۶۹۴	۱/۵	۱/۵	۰/۲	۱۷۲۶							

توسعه یافته، میزان تولید مجموعه کشورهای ذی ربط کاهش یافته است. البته کشورهای اروپایی شرقی و شوروی سابق نشان داده‌اند که در صدد جبران کاسته‌های موجود هستند و انتظار می‌رود که قبل از سال ۲۰۱۰ به میزان تولیدی که قبل از تحولات و اصلاحات داشته‌اند، دست یابند و رشد تولید سالانه را در طی دهه قل از ۲۰۲۰-۲۰۱۰ (۲۰۲۰-۲۰۱۰) به میزان مشتت ۱/۳ درصد افزایش دهد.

تجارت

جدول شماره (۳) در واقع شامل خلاصه‌ای از جدولهای (۱) و (۲) به اضافه ارقام مربوط به پیش‌بینی واردات و صادرات کلیه کشورهای عضوگروههای هشتگانه است. کشورهای در حال توسعه به طور کلی واردات غلات خود را به طور قابل ملاحظه‌ای در سال ۲۰۲۰ افزایش خواهند داد. پیش‌بینی می‌شود نسبت واردات به کل مصرف در سال ۲۰۲۰ در مقایسه با سال ۱۹۸۹-۱۹۹۱ در همه کشورهای در حال توسعه افزایش یابد.

نکته قابل توجه این است که واردات خالص و پیش‌بینی شده قاره آسیا (به جز خاور نزدیک) از ۳۵ میلیون تن به ۱۴۱ میلیون تن افزایش خواهد یافت که در واقع این مقدار حدود نصف کل واردات کشورهای در حال توسعه را در سال ۲۰۲۰ تشکیل خواهد داد. براساس پیش‌بینی‌های نویسندۀ، کشورهای اروپای شرقی و شوروی

اخيراً در کشور چین توجه زیادی به موضوع روند افزایش واردات غلات معطوف شده است. برآوردها نشان می‌دهند که در سالهای آينده دورنمای کشاورزی و اقتصاد کشور چین در هاله‌ای از ابهام قرار داشته و واردات غلات آن به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش خواهد یافت.

بر اساس مطالعه FAO سطح مصرف سرانه در خيلی از کشورها برای احساء یك تغذیه مطلوب كافی نیست. علاوه بر این در سال ۲۰۱۰ هوز ۶۴۰ میلیون نفر از مردم جهان دچار سوء تغذیه مزمن خواهند توانست با درآمدهایی که از صادرات سایر محصولات کشاورزی تحصیل می‌کنند، بهای واردات غلات را پردازند؟ به طور کلی در سال ۱۹۸۹-۱۹۹۱ موازنۀ بازرگانی-کشاورزی کشورهای در حال توسعه به میزان حدود ۳ میلارد دلار آمریکا مشت بود. هر چند، موازنۀ بازرگانی کشورهای مذکور در سال قبل بر حسب قيمتهاي سال ۹۱-۸۹ به اندازه چند برابر بيشتر بوده، ولی اين عامل احتمالاً در سال ۲۰۲۰ متفا خواهد شد. بنابراین، کشورهای در حال توسعه باید سعی کنند که بهای

سابق که در سال ۱۹۸۹-۱۹۹۱ وارد کننده غلات بودند، در سال ۲۰۲۰ میلادی به يكی از صادرکنندگان عمده غلات تبدیل خواهند شد.

جدول شماره (۳): پیش‌بینی وضعیت تجارت غلات جهان در سال ۲۰۲۰ میلادی

کشور	وضعیت	میلیون تن
۱. آفریقا	نیازمند	۷۱۵
۲. آسیا (جز خاور نزدیک)	نیازمند	۱۷۰
۳. اروپا	نیازمند	۲۰۲
۴. ایالات متحده آمریکا	نیازمند	۷۷
۵. آمریقا	نیازمند	۶۰
۶. آمریکای لاتین و جنوب افریقا	نیازمند	۲۷
۷. اروپای شرقی و شوروی سابق	نیازمند	۴۰۰
۸. کشورهای توسعه پاکستان، افغانستان و پاکستان	نیازمند	۶۷۸
کل کشورهای توسعه پاک (آفریقا، آسیا، اروپا، آمریقا، آمریکای لاتین و جنوب افریقا)	نیازمند	۲۰۰۹
کل کشورهای توسعه پاک (آفریقا، آسیا، اروپا، آمریقا، آمریکای لاتین و جنوب افریقا)	نیازمند	۲۰۰۸
نیازمند واردات خالص به کل مصرف (برحسب درصد)		۱/۰

افزایش واردات غلات را از طریق افزایش صادرات کالای صنعتی و خدماتی پرداخت نماینده که این امر با توجه به اینکه بعضی از کشورهای در حال توسعه که دارای نظام اقتصادی پیشرفت‌تری هستند، سهم قابل توجهی در صادرات خواهد داشت، به نظر غیرواقع بیانه نیست.

میزان نقشی که مناطق مختلف نیز در آینده می‌توانند در فرایند تولید داشته باشد، از طریق توافقنامه کشاورزی دور اورگونه (UR) به روشنی تعیین می‌شود. در آینده محدودیتهای اعمال شده در مورد یارانه صادرات باعث خواهد شد بعضی کشورها مثل اتحادیه اروپا (EU) که هزینه تولید آنها بالاست، احتمالاً سهم خود را در بازار از دست بدند. در این صورت آمریکای شمالی و استرالیا بخش عظیمی از تقاضای کشورهای در حال توسعه را تأمین خواهد کرد. در گروه کشورهای در حال توسعه، آنهایی که از توان بالقوه مناسب برای صادرات مواد غذایی (مثل آرژانتین) یا صادرات کالاهای صنعتی (مثل کشورهای شرق آسیا، ژاپن، کره و ...) برخوردارند، از توافقنامه کشاورزی دور اورگونه سود خواهند برد.

از سوی دیگر کشورهای کم‌درآمدی هستند که وابستگی شدیدی به تمام واردات مواد غذایی دارند. این کشورها در سالهای اخیر به دلیل قیمت غیرعادی گندم در وضعیت مشکلی قرار گرفته‌اند. با این حال عوامل اصلی که در حال حاضر می‌توانند در ایجاد تعادل پایدار عرضه و تقاضای مواد غذایی جهان مؤثر باشند، ممکن است در آینده تأثیرگذاری خود را از دست بدنهن.

بر اساس اکثر مطالعاتی که در مورد آینده غلات پیش‌بینی‌هایی انجام داده‌اند، این احتمال وجود دارد که قیمت غلات جهان باز هم به میزان ۵ تا ۱۰ درصد نسبت به قیمت‌های قبل از انعقاد توافقنامه دور اورگونه افزایش یابد. از طرف دیگر، افزایش مصرف غلات کشورهای توسعه یافته در سالهای آتی، حتی در کمترین مقدار خود هم، به شدت به تولیدات کشاورزی بستگی داشته و باید یا از طریق افزایش تولید غلات یا به وسیله تأمین اعتماد برای افزایش واردات غلات، جبران شود. البته اینکه جبران افزایش مصرف ر

مطالعه فائق در ارزیابی دورنمای تولید کشورهای در حال توسعه، ضمن بررسی ظرفیت‌های بالفعل و بالقوه اراضی کشاورزی در مناطق مختلف اگر واکولوزیکی، نتیجه می‌گیرد که اساساً تولید در طی سالهای منتهی به سال ۲۰۱۰ میلادی به دلیل بهبود عملکرد و راندمان تولید افزایش خواهد یافت. این در حالی است که به دلیل محدودیت منابع آبی و اراضی کشاورزی و اهمیت حفظ و نگهداری اراضی مرتعی و جنگلی و سایر عاملها و شاخصهای مفید محیط زیست، انتظار می‌رود در طی دو دهه آینده فقط حدود ۱۲ درصد به اراضی کشاورزی اضافه شود.

دورنمای کشاورزی و اقتصاد کشور چین در هاله‌ای از بهان قرار داشته و واردات غلات آن به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش خواهد یافت. این مطالعه مختصر، چنانچه در تین موضوع غذا و کشاورزی جهان به طرح دیدگاه‌های مربوط به کاهش گرسنگی توجه نداشته باشد، کامل نخواهد بود. بر اساس مطالعه FAO سطح مصرف سرانه در خیلی از کشورها برای احصاء یک تقدیمه مطلوب کافی نیست. علاوه بر این در سال ۲۰۱۰ هنوز هم تعداد ۶۴۰ میلیون نفر از مردم جهان دچار سوء تغذیه مزمن خواهد بود که این رقم با رقم ۸۴۰ میلیون گرسنه در ابتدای دهه ۱۹۹۰ تفاوت چندانی ندارد. بنابراین همایش جهانی غذا باید برای به نصف رساندن تعداد گرسنگان در سال ۲۰۲۰ و کاهش بیشتر آن در سال ۲۰۴۰ برنامه‌ریزی کند و برای تحقق این هدف واقع‌بینانه، تمام مساعی خود را به کار گیرد.

تقاضای غلات در کشورهای مذکور به چه میزانی از طریق افزایش تولید یا به وسیله افزایش واردات تحقق یابد، به میزان پیشرفت نسی و اهداف سیاسی هر یک از کشورها بستگی دارد. در هر مورد، بخش کشاورزی کشورهای مزبور به لحاظ تحصیل درآمدهای حاصل از صادرات و اشتغالزایی به عنوان یک بخش مهم و اصلی مطرح بوده و خواهد بود. بنابراین، می‌توان گفت که افزایش امنیت غذایی کشورهای توسعه یافته به عملکرد آنی بخش کشاورزی آن کشورها بستگی نام دارد.

همچنین موقعیت بخش کشاورزی به میزان زیادی به سرمایه‌گذاری و تحولات سازمانی مطلوب در جهت افزایش و تقویت پایداری، مشارکت مردم و انتخاب گریبدارهای مناسب برای توسعه روستایی عادلانه بستگی خواهد داشت. موضوع دیگر که بیان آن اهمیت دارد، این است که نیازهای متعدد و متنوع غذایی کشورهای در حال توسعه می‌تواند از طریق اندوخته و مازاد سایر کشورهای جهان تأمین شود، بدون اینکه فشار مضاعفی بر ظرفیت‌های بالقوه منابع آن کشورها وارد شود.

افزایش قیمت غلات از یک طرف و کاهش ذخیره و موجودی انبارها و میزان دسترسی به کمکهای غذایی سایر کشورها از طرف دیگر، به احتمال زیاد امنیت غذایی کشورهای کم‌درآمد را با خطرات جدی مواجه خواهد کرد.

آخرأ در کشور چین توجه زیادی به موضوع روند افزایش واردات غلات معطوف شده است. برآوردها نشان می‌دهد که در سالهای آینده